

Ταξιάρχης τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος, φέρων τὸ Τάγμα τοῦ Μεδζιδιέ πρώτης τάξεως, κτλ., κτλ., κτλ.

Καὶ ὁ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, Ὑψηλότατος Μουχαμμέδ Ἐμὶν Ἀαλὴ Πασσάς, Ὑπουργὸς ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, φέρων τὰ Αὐτοκρατορικὰ Τάγματα τοῦ Ὁσμανιέ, τοῦ Μεδζιδιέ ἀδαμαντοκόλλητα καὶ τῆς Ἀξίας πρώτης τάξεως, Μεγαλόσταυρος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, τοῦ Ἀγίου Στεφάνου τῆς Αὐστρίας, τοῦ Μεγάλου Ἀετοῦ τῆς Πρωσίας, τοῦ Ἀγίου Ἀλεξάνδρου Νέυσκη τῆς Ρωσίας, τοῦ Σωτήρος τῆς Ἑλλάδος καὶ πολλῶν ἄλλων ξένων Ταγμάτων, κτλ., κτλ., κτλ.

Συνῆλθον ὅπως πιστοποιήσωσι προσηκόντως τὴν συναινέσιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου καὶ τὴν ἀποδοχὴν τῆς τοιαύτης συναινέσεως ἐκ μέρους τῶν τεσσάρων Αὐλῶν τῶν ὑπογραψασῶν τὴν συνθήκην.

Ἐπομένως, ὁ Πληρεξούσιος τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου ἀποφαίνεται, δυνάμει τῶν πληρεξουσίων αὐτοῦ, ὅτι ἡ Ὑψηλὴ Πύλῃ συναινεῖ ἐπισήμως τῇ διαλειφθείσῃ συνθήκῃ τῇ ὑπογραφείσῃ ἐν Λονδίνῳ, τὴν 17/29 μαρτίου 1864, μεταξύ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητων τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τῆς Βασιλίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, ἀφ' ἑτέρου, περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἥς τινος συνθήκης τὸ κείμενον ἔπεται αὐτολεξεῖ:

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἀγίας καὶ Ἀδιαίρετου Τριάδος!

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας ἐδήλωσεν εἰς τὴν Βουλὴν τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων ὅτι, ὅπως ἐνώσῃ τὰς νήσους ταύτας μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἦν πρόθυμος, ἐὰν ἐξέφραξε τοιαύτην εὐχὴν ἡ Ἰόνιος Βουλὴ, νὰ ἐγκαταλίπη τὴν προστασίαν τῶν νήσων τούτων, ἣτις εἶχεν ἀνατεθῇ εἰς τὴν Αὐτῆς Μεγαλειότητα διὰ τῆς ἐν Παρισίοις, τῇ 24 ὀκτωβρίου (5 νοεμβρίου) 1815, μεταξύ τῶν Αὐλῶν τῆς Αὐστρίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ρωσίας, συνομολογηθείσης συνθήκης. Τῆς εὐχῆς ταύτης ἐκδηλωθείσης διὰ ψηφίσματος τῆς ῥηθείσης Βουλῆς, παμφηρεῖ ἐκδοθέντος τῇ 7/19 ὀκτωβρίου 1863, ἡ Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος συνῆνεσε, διὰ τοῦ 1ου ἄρθρου τῆς συνθήκης τῆς συνομολογηθείσης, τῇ 2/14 νοεμβρίου 1863, μεταξύ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος, τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Αὐστρίας, τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τοῦ Βασιλέως τῆς Πρωσίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ρωσσιῶν, νὰ παραίτησιν τὴν προστασίαν ταύτην, ὑπὸ τινος ὅρου ἐν τῇ μνηθείσῃ συνθήκῃ διαλαμβανομένους καὶ ἐπεξηγηθέντας κατόπιν διὰ τῶν μεταγενεστέρων πρωτοκόλλων.

Αἱ δὲ Αὐτῶν Μεγαλειότητες ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας, ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ὁ Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ρωσσιῶν συνῆνεσαν, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους, νὰ παραδεχθῶσι τὴν παραίτησιν ταύτην, καὶ ν' ἀναγνωρίσωσι, συν τῇ Αὐτῆς Βρετανικῇ Μεγαλειότητι, τὴν μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐνωσιν τῶν εἰρημένων νήσων.

de l'Ordre du Médjidié de la première classe, etc., etc., etc. ;

Et de la part de Sa Majesté le Sultan, Son Altesse Mouhammed Emin Aali Pacha, Ministre des Affaires étrangères, décoré des Ordres Impériaux de l'Osmannie, du Médjidié en brillants et du Mérite de première classe, Grand-Croix de l'Ordre Impérial de la Légion-d'Honneur, de Saint Étienne d'Autriche, de l'Aigle Noire de Prusse de Saint Alexandre Newsky de Russie, du Sauv ur de Grèce et de plusieurs autres Ordres étrangers, etc., etc., etc. ;

Se sont réunis afin de constater en due forme l'accession de Sa Majesté le Sultan et l'acceptation de cette accession par les quatre Cours signataires du traité.

En conséquence, le Plénipotentiaire de Sa Majesté le Sultan déclare, en vertu de ses pleins-pouvoirs, que la Sublime-Porte accède formellement au susdit traité signé à Londres, le 17/19 mars 1864, entre Sa Majesté le Roi des Hellènes d'une part, et Leurs Majestés l'Empereur des Français, la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et l'Empereur de toutes les Russies, de l'autre part, pour l'union des Iles-Ioniennes au Royaume de Grèce, duquel traité la teneur suit mot-à-mot :

Au nom de la Très-Sainte et Indivisible Trinité!

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande a fait connaître à l'Assemblée législative des États-Unis des Iles-Ioniennes qu'en vue de réunir éventuellement ces îles au Royaume de Grèce, Elle était prête, si le Parlement ionien en exprimait le vœu, à faire abandon du protectorat de ces îles, confié à Sa Majesté par le traité conclu à Paris, le 24 octobre (5 novembre) 1815, entre les Cours d'Autriche, de la Grande-Bretagne, de Prusse et de Russie. Ce vœu ayant été manifesté par un vote de la dite Assemblée législative, rendu à l'unanimité des voix, le 7/19 octobre 1863, Sa Majesté Britannique a consenti, par l'article 1er du traité conclu, le 2/14 novembre 1863, entre Sa Majesté, l'Empereur d'Autriche, l'Empereur des Français, le Roi de Prusse et l'Empereur de toutes les Russies, à renoncer au dit protectorat, sous de certaines conditions spécifiées dans le traité précité et définies depuis lors par les protocoles subséquents.

De leur côté, Leurs Majestés l'Empereur d'Autriche, l'Empereur des Français, le Roi de Prusse et l'Empereur de toutes les Russies ont consenti, par le même article et sous les mêmes conditions, à accepter cette renonciation, et à reconnaître, conjointement avec Sa Majesté Britannique, l'union de ces îles au Royaume de Grèce.

ἐκ τῆς χώρας τῆς Ἠνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νή- États-Unis des Iles-Ioniennes dans l'espace de trois
σων ἐντὸς τριῶν μηνῶν, ἢ πρότερον, εἰ δυνατόν, μετὰ τὴν mois, ou plus tôt, si faire se peut, après la ratification
κύρωσιν τῆς παρούσης συνθήκης. du présent traité.

ἌΡΘΡΟΝ 10.

ARTICLE X.

Ἡ παροῦσα συνθήκη ἐπικυρωθήσεται, αἱ δ' ἐπικυρώ-
σεις ἀνταλλαχθήσονται ἐν Λονδίῳ, ἐντὸς τῆς προθεσμίας
ἐξ ἑβδομάδων, ἢ καὶ ταχύτερον, εἰ δυνατόν.

Le présent traité sera ratifié, et les ratifications
en seront échangées à Londres, dans le délai de six
semaines, ou plus tôt, si faire se peut.

Πρὸς πίστῳσιν τούτων, οἱ ἀμφοτέρωτεροι Πληρεξούσιοι ὑπέ-
γραψαν αὐτὴν καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont
signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Ἐγένετο ἐν Λονδίῳ, τὴν δεκάτην ἐβδόμην (εἰκοστὴν
ἐννάτην) μαρτίου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ ὀκτακο-
σιοστῷ ἐξηκοστῷ τετάρτῳ.

Fait à Londres, le dix-sept (vingt-neuf) mars, l'an
de grâce mil huit cent soixante-quatre.

(Τ. Σ.) Χ. ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. (Τ. Σ.) ΛΑΤΟΥΡ Δ'ΩΒΕΡΝΙΕ.

(L. S.) CH. TRICOUPI. (L. S.) LATOUR D'AUVERGNE.

(Τ. Σ.) ΡΩΣΣΕΛΛ.

(L. S.) RUSSELL.

(Τ. Σ.) ΒΡΟΥΝΝΩΦ.

(L. S.) BRUNNOW.

Οἱ Πληρεξούσιοι τῆς Ἑλλάδος, Γαλλίας, Μεγάλης Βρε-
τανίας καὶ Ῥωσσίας, δυνάμει τῶν πληρεξουσίων αὐτῶν,
ἀποδέχονται ἐπίσημως, ἐν ὀνόματι τῶν οἰκείων αὐτῶν
Αὐλῶν, τὴν διαληφθεῖσαν συναίνεσιν τῆς Ὑψηλῆς Ὀθω-
μανικῆς Πύλης.

Les Plénipotentiaires de Grèce, de France, de la
Grande-Bretagne et de Russie, en vertu de leurs
pleins-pouvoirs, acceptent formellement, au nom de
leurs Cours respectives, la dite accession de la Su-
blime-Porte-Ottomane.

Ἡ παροῦσα ἐπίσημος πράξις συναινέσεως καὶ ἀποδο-
χῆς ἐπικυρωθήσεται, αἱ δ' ἐπικυρώσεις ἀνταλλαχθήσονται
ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ σήμερον, ἢ
καὶ πρότερον, εἰ δυνατόν.

Le présent acte d'accession et d'acceptation sera
ratifié, et les actes de ratification seront échangés à
Constantinople, dans l'espace de deux mois à dater de
ce jour, ou plus tôt, si faire se peut.

Πρὸς πίστῳσιν τούτων, οἱ Πληρεξούσιοι ὑπέγραψαν
αὐτὴν καὶ ἐπέθηκαν τὰς ἑαυτῶν σφραγίδας.

En foi de quoi, les Plénipotentiaires respectifs l'ont
signé et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν εἰκοστὴν ἐβδόμην
μαρτίου (ὀγδόην ἀπριλίου), ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ
ὀκτακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ πέμπτῳ.

Fait à Constantinople, le vingt-sept mars (huit
avril), l'an de grâce mil huit cent soixante-cinq.

Π. ΔΕΛΙΓΙΑΝΝΗΣ. (Τ. Σ.) ΑΛΛΗ. (Τ. Σ.)

P. DELYANNI. (L. S.) AALI. (L. S.)

ΜΟΥΤΙΕ. (Τ. Σ.)

MOUSTIER. (L. S.)

ΟΥΪ. ΣΤΙΟΥΑΡΤ. (Τ. Σ.)

W. STUART. (L. S.)

Ν. ΙΓΝΑΤΙΕΦ. (Τ. Σ.)

N. IGNATIEW. (L. S.)

Ἐγκρίνομεν, ἐπικυροῦμεν καὶ ἐπιβεβαιοῦμεν τὴν ἀνωτέρω ἐπίσημον πράξιν, κατὰ πάντα τὰ ἐν αὐτῇ
περιεχόμενα, ὑποσχόμενοι, δι' ἡμᾶς καὶ τοὺς ἡμετέρους κληρονόμους καὶ διαδόχους, νὰ φυλάττωμεν αὐ-
τὴν πιστῶς, χωρὶς νὰ προσβάλωμεν αὐτὴν ἢ νὰ ἐπιτρέψωμεν νὰ προσβληθῇ οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον.

Ὅθεν εἰς πίστῳσιν, ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν πράξιν τῆς ἐπικυρώσεως, ἐφ' ἧς ἐτέθη ἡ τοῦ Βασι-
λείου ἡμῶν σφραγίς.

Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις, τὴν τρίτην (δεκάτην πέμπτην) τοῦ μηνὸς μαΐου, ἐν ἔτει σωτηρίῳ χιλιοστῷ
ὀκτακοσιοστῷ ἐξηκοστῷ πέμπτῳ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

(Σφραγίς τοῦ Κράτους.)

Π. ΒΡΑΪΛΑΣ ΑΡΜΕΝΗΣ.

Ἡ ἀνωτέρω πράξις ἀνεκοινώθη εἰς τὴν Βουλὴν κατὰ τὴν κς' συνεδρίασιν, τῆς 19 ἰουλίου 1865.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΡΙΘ. 36.

1865

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 29 'Ιουλίου.

ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Περὶ ἀνακοινώσεως εἰς τὴν Βουλὴν τῆς πράξεως δι' ἧς ἡ Ὑψηλὴ Πύλη συναινεῖ εἰς τὴν περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος συνθήκην, καὶ περὶ δημοσιεύσεως τῆς πράξεως ταύτης, ἧς αἱ ἐπιχωρώσεις ἀντελλάχθησαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 3/15 ἰουλίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α', ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ,

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ 32 ἄρθρον τοῦ Συντάγματος
Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργοῦ,
Ἐντέλλομεν αὐτῷ ν' ἀνακοινώσῃ εἰς τὴν Βουλὴν τὴν μεταξὺ Ἡμῶν τε καὶ τῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητων τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τῆς Βασιλίσσης τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας καὶ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Ῥωσσίας, ἀφ' ἑνὸς, καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, ἀφ' ἑτέρου, συναφθεῖσαν, ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν 27 μαρτίου (8 ἀπριλίου) τρέχοντος ἔτους, ἐπίσημον πράξιν, δι' ἧς ἡ Ὑψηλὴ Πύλη συναινεῖ εἰς τὴν περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος συναφθεῖσαν, ἐν Λονδίῳ, Συνθήκην, τὴν 17/29 μαρτίου 1864, καὶ νὰ δημοσιεύσῃ αὐτὴν διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 14 ἰουλίου 1865.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ.

(Σφραγὶς τοῦ Κράτους.)

Π. ΒΡΑΪΛΑΣ ΑΡΜΕΝΗΣ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α', ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ,

Δηλοποιοῦμεν ὅτι, ὑπογραφθεῖσης ἐν Κωνσταντινουπόλει, τὴν εἰκοστὴν ἐξοδόμην μαρτίου (ὀγδόην ἀπριλίου) τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ πέμπτου ἔτους, μεταξὺ Ἡμῶν τε καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, ἐπισήμου πράξεως δι' ἧς ἡ Ὑψηλὴ Πύλη συναινεῖ εἰς τὴν μεταξὺ Ἡμῶν τε καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Βασιλίσσης τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν διαπραχθεῖσαν συνθήκην ἐν Λονδίῳ, τὴν δεκάτην ἐξοδόμην (εἰκοστὴν ἐννάτην) μαρτίου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ ἐξηκοστοῦ τετάρτου ἔτους περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἀφ' ἑτέρου δὲ αἱ τέσσαρες Δυνάμεις αἱ ὑπογράψασαι τὴν συνθήκην ἀποδέχονται τὴν συναίνεσιν ταύτην τῆς Ὑψηλῆς Ὀθωμανικῆς Πύλης, τῆς ὁποίας πράξεως τὸ κείμενον ἐπιτεταί.

ἈΠΟΦΟΝ 1ον.

ARTICLE Ier

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, ἐπιθυμοῦσα νὰ πραγματοποιήσῃ τὴν εὐχὴν, ἣν ἡ Βουλὴ τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων ἐξέφρασεν, ὑπὲρ τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεώς των, συνήνεσεν, ὑπὸ τοὺς παρακατιὸν διαλαμβανομένους ὅρους, νὰ παραιτήσῃ τὴν προστασίαν τῶν νήσων Κερκύρας, Κεφαλληνίας, Ζακύνθου, Λευκάδος, Ἰθάκης, Κυθέρων καὶ Παξῶν, μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτῶν, αἵτινες, διὰ τῆς ἐν Παρίσις, τῇ 24 ὁκτωβρίου (5 νοεμβρίου) 1815, ὑπογραφείσης συνθήκης ὑπὸ τῶν Πληρεξουσίων τῆς Αὐστρίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας, τῆς Πρωσίας καὶ τῆς Ῥωσίας, συνέστησαν ἐν καὶ μόνον ἐλεύθερον Κράτος ὑπὸ τὸ ὄνομα Ἡνωμένη Πολιτεία τῶν Ἰονίων Νήσων, τεθὲν ὑπὸ τὴν ἀμεσον καὶ ἀποκλειστικὴν προστασίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, καὶ τῶν κληρονόμων καὶ διαδόχων Αὐτοῦ.

Ἐπομένως, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἡ Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότης καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσιῶν, ὡς ὑπογράψαντες τὴν σύμβασιν τῆς 25 ἀπριλίου (7 μαΐου) 1832, ἀναγνωρίζουσι τὴν ἐνωσιν ταύτην, καὶ διακηρύττουσιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῶν διαγραφομένων ὑπὸ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει, μεταξὺ τῶν Αὐλῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσίας, ἀφ' ἐνός, καὶ τῆς Ὑψηλῆς Πύλης, ἀφ' ἑτέρου, διαπραχθείσης συμβάσεως τῇ 9/21 ἰουλίου 1832, — συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Ἰονίων Νήσων, — ἀποτελέσει ἐν Κράτος μοναρχικὸν, ἀνεξάρτητον καὶ συνταγματικὸν, ὑπὸ τὴν κυριαρχίαν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, καὶ ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῶν τριῶν Αὐλῶν.

ἈΠΟΦΟΝ 2.

Αἱ Αὐλαὶ τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσίας, ὡς Δυνάμεις ἐγγυήτριαι ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, διακηρύττουσι, τῇ συναινέσει τῶν Αὐλῶν τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Πρωσίας, ὅτι αἱ νῆσοι Κέρκυρα καὶ Παξοί, ὡς καὶ τὰ παραρτήματα αὐτῶν, μετὰ τὴν ἐνωσιν αὐτῶν μετὰ τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, θέλουσιν ἀπολαύει τῶν πλεονεκτημάτων διηγεκοῦς οὐδετερότητος.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται, τὸ καθ' ἑαυτὸν, νὰ τηρῇ τὴν οὐδετερότητα ταύτην.

ἈΠΟΦΟΝ 3.

Ἡ ἐνωσις τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος οὐδεμίαν θέλει ἐπιφέρει μεταβολὴν εἰς τὰ πλεονεκτήματα τὰ παραχωρηθέντα εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ τὴν ναυτιλίαν τῶν ἀλλοδαπῶν, δυνάμει συνθηκῶν καὶ συμβάσεων συναφθεισῶν ὑπὸ ξένων Δυνάμεων μετὰ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, ὡς προστατίδος τῶν Ἰονίων Νήσων.

Πᾶσαι αἱ ἐκ τῶν εἰρημένων συναλλαγῶν, ὡς καὶ ἐκ κανονισμῶν συνδεδεμένων πρὸς αὐτάς καὶ σήμερον ἐν ἰσχύϊ, πηγάζουσαι ὑποχρεώσεις, διατηρηθήσονται καὶ ἀκριβῶς ἐφαρμοσθήσονται ὡς καὶ μέχρι τοῦδε.

Ἐπομένως, ῥητῶς συνομολογεῖται ὅτι τὰ πλοῖα καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ἀλλοδαπῶν ἐν τοῖς ἰονίοις λιμένισιν, ὡς καὶ ἡ μεταξὺ τῶν ἰονίων λιμένων καὶ τῶν τῆς Ἑλλάδος ναυστολία, θέλουσι τυγχάνει τῆς αὐτῆς μεταχειρίσεως,

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, désirant réaliser le vœu que l'Assemblée législative des Etats-Unis des Iles-Ioniennes a exprimé de voir ces îles réunies à la Grèce, a consenti, sous les conditions spécifiées ci-après, à renoncer au protectorat des îles de Corfou, Céphalonie, Zante, Sainte-Maure, Ithaque, Cérigo et Paxo, avec leurs dépendances, lesquelles, en vertu du traité signé à Paris, le 24 octobre (5 novembre) 1815, par les Plénipotentiaires d'Autriche, de la Grande-Bretagne, de Prusse et de Russie, ont été constituées en un seul Etat libre et indépendant sous la dénomination d'*Etats-Unis des Iles-Ioniennes*, placé sous la protection immédiate et exclusive de Sa Majesté le Roi du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, Ses héritiers et successeurs.

En conséquence, Sa Majesté l'Empereur des Français, Sa Majesté Britannique et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, en leur qualité de signataires de la convention du 25 avril (7 mai) 1832, reconnaissent cette union, et déclarent que la Grèce, dans les limites déterminées par l'arrangement conclu à Constantinople, entre les Cours de France, de la Grande-Bretagne et de Russie, avec la Porte Ottomane, le 9/21 juillet 1832, — y compris les Iles-Ioniennes, — formera un Etat monarchique, indépendant et constitutionnel, sous la souveraineté de Sa Majesté le Roi George, et sous la garantie des trois Cours.

ARTICLE II.

Les Cours de France, de la Grande-Bretagne et de Russie, en leur qualité de Puissances garantes de la Grèce, déclarent, avec l'assentiment des Cours d'Autriche et de Prusse, que les îles de Corfou et de Paxo, ainsi que leurs dépendances, après leur réunion au Royaume hellénique, jouiront des avantages d'une neutralité perpétuelle.

Sa Majesté le Roi des Hellènes s'engage, de Son côté, à maintenir cette neutralité.

ARTICLE III.

La réunion des Iles-Ioniennes au Royaume hellénique n'apportera aucun changement aux avantages concédés au commerce et à la navigation étrangers, en vertu de traités et de conventions conclus par les Puissances étrangères avec Sa Majesté Britannique, en sa qualité de protectrice des Iles-Ioniennes.

Tous les engagements qui résultent des dites transactions, ainsi que des règlements y relatifs, actuellement en vigueur, seront maintenus et strictement observés comme par le passé.

En conséquence, il est expressément entendu que les bâtiments et le commerce étrangers dans les ports ioniens, de même que la navigation entre les ports ioniens et ceux de la Grèce, continueront à être sou-

Δυνάμει τοῦ ἄρθρου 5 τῆς ἐν Λονδίνῳ, τῇ 1/13 ἰου-
λίου 1863, ὑπογραφείσης συνθήκης, συμφωνήθη πρὸς
τούτοις ὁμοφώνως μεταξὺ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος
τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς
Μεγαλειότητος καὶ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτο-
κράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, ὅτι αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι, ὅταν
ἢ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐνωσὶς τῶν τελεσθῇ,
ὡς προεῖδε τὸ ἄρθρον 4 τῆς αὐτῆς συνθήκης, θέλουσι
συμπεριληφθῇ ἐν τῇ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος συνομολογηθείσῃ
ἐγγυήσει ὑπὸ τῶν Αὐλῶν τῆς Γαλλίας, τῆς Μεγάλης
Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας διὰ τῆς ἐν Λονδίνῳ, τῇ 25
ἀπριλίου (7 μαΐου) 1832, ὑπογραφείσης συμβάσεως.

Ἐπομένως, σύμφωνα πρὸς τοὺς ὅρους τῆς συνθήκης
τῆς 1/13 ἰουλίου 1863 καὶ πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ἄρθρου
6 τῆς συνθήκης τῆς 2/14 νοεμβρίου, δι' οὗ αἱ Αὐλαὶ τῆς
Γαλλίας, τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ῥωσσίας, ὡς
Δυνάμεις ἐγγυήτριαι ὑπὲρ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος,
ἐπεφυλάξαντο νὰ συνάψωσι συνθήκην μετὰ τῆς ἐλληνι-
κῆς Κυβερνήσεως, ὡς πρὸς τὰς συμφωνίας, ἃς ἡ ἐνωσις
τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος δύναται νὰ κα-
ταστήσῃ ἀναγκασίας, αἱ ῥηθεῖσαι Αὐτῶν Μεγαλειότητες
ἀπεφάσισαν νὰ προβῶσιν εἰς διαπραγματεύσεις μετὰ τῆς
Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, πρὸς
τὸν σκοπὸν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἀνωτέρω μνημονευθεισῶν
διατάξεων.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλ-
λήνων συγκατετέθη εἰς τὴν διάπραξιν τῆς συνθήκης ταύ-
της, αἱ ῥηθεῖσαι Αὐτῶν Μεγαλειότητες διώρισαν Πληρε-
ξουσίους Αὐτῶν, ἦτοι :

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, τὸν
Κύριον Χαρίλαον Σ. Τρικούπην, Πληρεξούσιον ἐν τῇ
Ἐθνικῇ τῶν Ἑλλήνων Συνελεύσει·

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, τὸν
Κύριον Γοδοφρέδον, Βερνάρδον, Ἐρρίκον, Ἀλφόνσον, Πρίγ-
κηπα δὲ Λατοῦρ δ' Ὁδέρνιε - Λωραγκαί, Ἐκτακτον
Πρεσβευτὴν καὶ Πληρεξούσιον παρὰ τῇ Αὐτῇ Βρετανικῇ
Μεγαλειότητι, Ἀνώτερον Ταξιάρχην τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ
Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, Μεγαλόσταυρον τοῦ
Τάγματος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀστροῦ τῆς Ῥωσσίας, Μεγα-
λόσταυρον τοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μαυρικίου καὶ Λα-
ζάρου, κτλ.

Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου
Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἱρλανδίας, τὸν
Ἐντιμότατον Ἰωάννην, Κόμητα Ῥωσσελλ, Ὑποκόμητα
Ἀμπερλεῦ τοῦ Ἀμπερλεῦ καὶ Ἀρδσάλλα, Ὁμότιμον
τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου, Ἱππότην τοῦ Εὐγενεστάτου
Τάγματος τῆς Περικνημίδος, Σύμβουλον τῆς Αὐτῆς Βρε-
τανικῆς Μεγαλειότητος ἐν τῷ Ἰδιαιτέρῳ Αὐτῆς Συμβου-
λίῳ καὶ Ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν.

Καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν
Ῥωσσιῶν, τὸν Κύριον Φίλιππον, Βαρῶνα Βρουννῶφ, Ἰδιαι-
τερον Αὐτοῦ Σύμβουλον ἐν ἐνεργείᾳ, Ἐκτακτον Πρεσβευ-
τὴν καὶ Πληρεξούσιον παρὰ τῇ Αὐτῇ Βρετανικῇ Μεγα-
λειότητι, Ἱππότην τῶν Ῥωσσιῶν Ταγμάτων, Μεγαλό-
σταυρον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος
τῆς Τιμῆς καὶ Μεγαλόσταυρον τοῦ Τάγματος τοῦ Σωτῆ-
ρος τῆς Ἑλλάδος, κτλ., κτλ.

Οἵτινες, ἀνταλλάξαντες τὰ ἑαυτῶν πληρεξούσια, εὐρε-
θέντα ἐν καλῇ τάξει, συνωμολόγησαν καὶ ὑπέγραψαν τὰ
ἑξῆς ἄρθρα :

En vertu de l'article V du traité signé à Londres,
le 1/13 juillet 1863, il a été convenu, en outre, d'un
commun accord, entre Sa Majesté l'Empereur des
Français, Sa Majesté Britannique et Sa Majesté l'Em-
pereur de toutes les Russies, que les Iles-Ioniennes,
lorsque leur réunion au Royaume de Grèce aurait
été effectuée, comme l'article IV du même traité l'a
prévu, seraient comprises dans la garantie stipulée en
faveur de la Grèce par les Cours de France, de la
Grande-Bretagne et de Russie, en vertu de la con-
vention signée à Londres, le 25 avril (7 mai) 1832.

En conséquence, d'accord avec les stipulations du
traité du 1/13 juillet 1863, et conformément aux
termes de l'article VI du traité du 2/14 novembre
1863 par lequel les Cours de France, de la Grande-
Bretagne et de Russie, en leur qualité de Puissances
garantes du Royaume de Grèce, se sont réservé de
conclure un traité avec le Gouvernement hellénique
sur les arrangements que pourra nécessiter la réunion
des Iles-Ioniennes à la Grèce, Leurs dites Majestés
ont résolu de procéder à négocier avec Sa Majesté le
Roi des Hellènes un traité, à l'effet de mettre à
exécution les stipulations ci-dessus mentionnées.

Sa Majesté le Roi des Hellènes ayant donné son as-
sentiment à la conclusion de ce traité, Leurs dites
Majestés ont nommé pour Leurs Plénipotentiaires,
savoir :

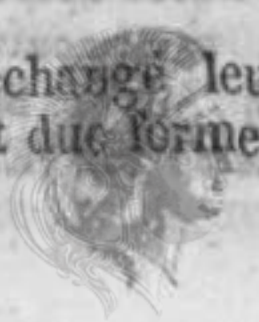
Sa Majesté le Roi des Hellènes, le Sieur Charilaüs
S. Tricoupi, Représentant à l'Assemblée nationale des
Hellènes ;

Sa Majesté l'Empereur des Français, le Sieur Go-
defroy, Bernard, Henry, Alphonse, Prince de Latour
d'Auvergne-Lauraguais, Ambassadeur Extraordinaire
et Plénipotentiaire près Sa Majesté Britannique, Grand-
Officier de l'Ordre Impérial de la Légion-d'Honneur,
Grand-Croix de l'Ordre de l'Aigle Rouge de Prusse,
Grand-Croix de l'Ordre des Saints Maurice et Laza-
re, etc. ;

Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Gran-
de-Bretagne et d'Irlande, le Très-Honorable Jean,
Comte Russell, Vicomte Amberley de Amberley et
Ardsalla, Paire du Royaume-Uni, Chevalier du Très-
Noble Ordre de la Jarretière, Conseiller de Sa Maje-
sté Britannique en Son Conseil Privé, Son Principal
Secrétaire d'Etat pour les Affaires étrangères ;

Et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, le
Sieur Philippe, Baron de Brunnov, Son Conseiller
Privé actuel, Ambassadeur Extraordinaire et Pléni-
potentiaire près Sa Majesté Britannique, Chevalier
des Ordres de Russie, Grand-Croix de l'Ordre Im-
périal de la Légion-d'Honneur et Grand-Croix de
l'Ordre du Sauveur de Grèce, etc., etc. ;

Lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pou-
voirs, trouvés en bonne et due forme, ont arrêté et
signé les articles suivants :

τὸ ἐλληνικὸν ταμεῖον ὑπεχρεώθη ν' ἀποτίνῃ ἐτησίως ἑκάστῳ Αὐτῶν, δυνάμει τῆς συμφωνίας τῆς ἐν Ἀθήναις ἀποφθεύσης ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως, τῇ συμπίπτει τῶν ἐλληνικῶν Βουλῶν, κατὰ μῆνα ἰούνιον τοῦ 1860.

Ῥητῶς συνομολογεῖται ὅτι τὰ τρία ταῦτα ποσά, ἀποτελόντα κεφάλαιον δώδεκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν ἐτησίως, προσδιορίζονται εἰς προσωπικὴν προίκησιν τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', πρὸς τῇ ἀντικτορικῇ χορηγίᾳ τῇ ὑπὸ τοῦ νόμου τοῦ Κράτους ὀριζομένη. Ἡ εἰς τὸν ἐλληνικὸν θρόνον ἀνάδοσις τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος οὐδεμίαν, ἄλλως τε, θέλει ἐπιφέρει παραβολὴν εἰς τὰς οἰκονομικὰς ὑποχρεώσεις, ἃς ἡ Ἑλλάς ἀπέσπασε διὰ τοῦ άρθρου 12 τῆς συμβάσεως τῆς 25 ἀπριλίου (1 μαΐου) 1832 πρὸς τὰς Δυνάμεις τὰς ἐγγυηθείσας τὸ δάνειον, οὐδ' εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις ἀνέλαβε, κατὰ τὸν ἰούνιον τοῦ 1860, μετὰ τὰς παραστάσεις τῶν τριῶν Αὐλῶν.

ἈΡΘΡΟΝ 7.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται ν' ἀναδεχθῇ εἰς ὄφελος Αὐτοῦ πάσας τὰς ὑποχρεώσεις καὶ συμβάσεις τὰς νομίμως συναφθείσας ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων, ἢ, ἐπ' ὀνόματι αὐτῆς, ὑπὸ τῆς προστατίδος Δυνάμεως τῶν νήσων τούτων, συνωδᾷ τῷ συντάγματι τῶν Ἰονίων Νήσων, εἴτε μετὰ τῶν ξένων Κυβερνήσεων, εἴτε μετὰ ἐταιριῶν καὶ ἐταιρικῶν συλλόγων, εἴτε μετ' ἰδιωτῶν, καὶ ὑπισχνεῖται νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς ῥηθείσας ὑποχρεώσεις καὶ συμβόλαια καθ' ὅλην αὐτῶν τὴν ἐκτασιν, ὡσανεὶ εἶχον συναφθῇ ὑπὸ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ἢ ὑπὸ τῆς ἐλληνικῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπάγονται ἰδίως τὸ δημόσιον χρέος τῶν Ἰονίων Νήσων καὶ τὰ εἰς τὴν Ἰόνιον Τράπεζαν, εἰς τὴν Θαλασσίαν Ἑταιρίαν, τὴν ὑπὸ τὸ ὄνομα Αὐστριακὸς Λόγος γνωστὴν, συμφώνως πρὸς τὴν ταχυδρομικὴν σύμβασιν τῆς 4 δεκεμβρίου 1853, καὶ εἰς τὴν Ἑταιρίαν τοῦ ἀερόφωτος τῆς Μελίτης καὶ τῆς Μεσογείου, χορηγηθέντα πλεονεκτήματα.

ἈΡΘΡΟΝ 8.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑπισχνεῖται ν' ἀναδεχθῇ εἰς ὄφελος ἑαυτοῦ:

α'.—Τὰς χορηγηθείσας συντάξεις εἰς βρετανοὺς ὑπηκόους ὑπὸ τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, συμφώνως πρὸς τοὺς περὶ συντάξεως ἰσχύοντες νόμους ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις.

β'.—Τὰς ὀφειλομένας ἀποζημιώσεις εἰς τινὰ ἄτομα, διατελοῦντα ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τῆς Ἰονίου Κυβερνήσεως, ἀπερστερηθήσονται τῶν θέσεών των ἐνεκα τῆς μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐνώσεως τῶν νήσων.

γ'.—Τὰς συντάξεις, ὧν ἀπολαύουσι πολλοὶ ὑπήκοοι ἴονιοι, πρὸς ἀμοιβὴν ὑπηρεσιῶν προσενεχθεισῶν εἰς τὴν Ἰόνιον Κυβέρνησιν.

Εἰδικὴ σύμβασις, συνομολογηθησομένη μετὰ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, ὀρίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν διαφορῶν τούτων συντάξεων, καὶ κανονίσει τὸν τρόπον τῆς ἀποτίσεως αὐτῶν.

ἈΡΘΡΟΝ 9.

Αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ καὶ αἱ στρατιωτικαὶ δυνάμεις τῆς Αὐτῆς Βρετανικῆς Μεγαλειότητος θέλουσιν ἀποχωρήσει

chacune d'Elles, en vertu de l'arrangement conclu à Athènes, par le Gouvernement grec, avec le concours des Chambres grecques, au mois de juin 1860.

Il est expressément entendu que ces trois sommes, formant un total de douze mille livres sterling annuellement, seront destinées à constituer une dotation personnelle de Sa Majesté le Roi George Ier en sus de la liste civile fixée par la loi de l'Etat. L'avènement de Sa Majesté au trône hellénique n'apportera, d'ailleurs, aucun changement aux engagements financiers que la Grèce a contractés par l'article XII de la convention du 25 avril (7 mai) 1832, envers les Puissances garantes de l'emprunt, ni à l'exécution de l'engagement pris par le Gouvernement hellénique, au mois de juin 1860, sur la représentation des trois Cours.

ARTICLE VII.

Sa Majesté le Roi des Hellènes s'engage à prendre à Sa charge tous les engagements et contrats légalement conclus par le Gouvernement des États-Unis des Iles-Ioniennes, ou, en leur nom, par la Puissance protectrice des ces îles, conformément à la constitution des Iles-Ioniennes, soit avec des Gouvernements étrangers, soit avec des compagnies et associations, soit avec des individus privés; et promet de remplir les dits engagements et contrats dans toute leur étendue, comme s'ils avaient été conclus par Sa Majesté ou par le Gouvernement hellénique. Dans cette catégorie se trouvent spécialement compris: la dette publique des Iles-Ioniennes; les privilèges concédés à la Banque ionienne, à la Compagnie maritime connue sous le nom de *Lloyds Autrichien*, conformément à la convention postale du 1er décembre 1853, et à la Compagnie de gaz de Malte et de la Méditerranée.

ARTICLE VIII.

Sa Majesté le Roi des Hellènes promet de prendre à Sa charge:

1.º—Les pensions accordées à des sujets britanniques par le Gouvernement ionien, conformément aux règles établies aux Iles-Ioniennes en matière de pensions;

2.º—Les indemnités dues à certains individus, actuellement au service du Gouvernement ionien, lesquels perdront leurs emplois par suite de l'union des îles à la Grèce;

3.º—Les pensions dont plusieurs sujets ioniens jouissent en rémunération de services rendus au Gouvernement ionien.

Une convention spéciale, conclue entre Sa Majesté le Roi des Hellènes et Sa Majesté Britannique, déterminera le chiffre de ces différentes allocations, et règlera le mode de leur payement.

ARTICLE IX.

Les autorités civiles et les forces militaires de Sa Majesté Britannique seront retirées du territoire des

Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατοδονάμου Θεοῦ !

Ἐπειδὴ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, ἀφ' ἐνός, καὶ αἱ Αὐτῶν Μεγαλειότητες ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας καὶ ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας, ἀφ' ἑτέρου, διεπράξαντο μεταξύ Αὐτῶν, τὴν 17/29 μαρτίου 1864, συνθήκην περὶ ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος· ἐπειδὴ, διὰ τῆς ἀπὸ 24 ἀπριλίου 1819 πράξεως, ἡ Ὑψηλὴ Ὀθωμανικὴ Πύλη ἀνεγνώρισε τὴν προστασίαν τῆς Μεγάλης Βρετανίας ἐπὶ τῶν Ἰονίων Νήσων, γενομένης προτάσεως ὑπὸ τῶν ῥηθεισῶν Αὐτῶν Μεγαλειότητων, τῇ Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῇ Μεγαλειότητι τῷ Σουλτάνῳ, ἵνα συναινέσῃ τῇ διαληφθείσῃ συνθήκῃ, καὶ τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος ἀποδεξαμένης τὴν πρότασιν ταύτην, οἱ Πληρεξούσιοι τῶν Ὑψηλῶν Δυνάμεων, ἦτοι :

Ὁ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, Κύριος Πέτρος Δελιγιάννης, Ἐκτακτὸς Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένος καὶ Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ, Ταξιάρχης τοῦ Βασιλικοῦ Τάγματος τοῦ Σωτήρος, φέρων τὸ ἀδαμαντοκόλλητον παράσημον τοῦ Νισσάν Ἰφτιχαρ πρώτης τάξεως τῆς Αὐτοῦ Αὐτοκρατορικῆς Μεγαλειότητος τοῦ Σουλτάνου, Μεγαλόσταυρος τοῦ Τάγματος τῆς Ἀγίας Ἀννης τῆς Ῥωσσίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Τάγματος τῶν Ἀγίων Μαυρκίου καὶ Λαζάρου τῆς Ἰταλίας, φέρων τὴν μεγάλην πρασίνην Ταινίαν τοῦ Λέοντος καὶ τοῦ Ἡλίου τῆς Περσίας· Ἀνώτερος Ταξιάρχης τῶν Ταγμάτων τοῦ Δανεβρόγου τῆς Δανιμαρκίας, τοῦ Καρόλου τοῦ Γ' τῆς Ἰσπανίας, τοῦ Νεερλανδικοῦ Λέοντος τῶν Κάτω Χωρῶν, τῶν Οὐέλφων τοῦ Ἀνοδέρου, τοῦ Χριστοῦ τῆς Πορτογαλίας καὶ τοῦ Πολικοῦ Ἀστέρος τῆς Σουηδίας· Ταξιάρχης τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς καὶ τοῦ Τάγματος τῆς Ἀξίας τῆς Σαξωνίας· Ἱππότης τοῦ Σιδηροῦ Στέμματος τῆς Αὐστρίας, τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσσίας, τοῦ Λεοπόλδου τοῦ Βελγίου, κτλ., κτλ.

Ὁ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων, Κύριος Λεονέλ, Μαρκέσιος δὲ Μουτιέ, Ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, φέρων τὴν μεγάλην Ταινίαν τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Τάγματος τοῦ Ὀσμανιέ, τὴν τοῦ Ἀγίου Στεφάνου τῆς Αὐστρίας, Μεγαλόσταυρος τοῦ Ἐρυθροῦ Ἀετοῦ τῆς Πρωσσίας, Μέγας Πρεσβευτὴς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος τῶν Γάλλων παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ.

Ὁ τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Βασίλισσας τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας, Ἐντιμὸς Οὐίλλιαμ Στιούαρτ, Ἐπιτετραμμένος Αὐτῆς παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ.

Ὁ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, Κύριος Νικόλαος Ἰγνάτιεφ, Ὑποστράτηγος καὶ Γενικὸς Ὑπασπιστὴς τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Αὐτοκράτορος πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν, Ἐκτακτὸς Αὐτοῦ Ἀπεσταλμένος καὶ Πληρεξούσιος Ὑπουργὸς παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ, Ἱππότης Μεγαλόσταυρος τῶν Αὐτοκρατορικῶν Ταγμάτων τοῦ Ἀγίου Βλαδιμίρου δευτέρας τάξεως, τῆς Ἀγίας Ἀννης πρώτης τάξεως μετὰ τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στέμματος καὶ τοῦ Ἀγίου Στανισλάου πρώτης τάξεως· Ἀνώτερος Ἀξιωματικὸς τοῦ Τάγματος τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, Ἀνώτερος

Au nom de Dieu Tout-Puissant !

Sa Majesté le Roi des Hellènes, d'une part, et Leurs Majestés l'Empereur des Français, la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et l'Empereur de Russie, de l'autre part, ayant conclu entre Elles, le 17/29 mars 1864, un traité pour l'union des Iles-Ioniennes au Royaume de Grèce ; et Leurs dites Majestés, vu l'acte en date du 24 avril 1819, par lequel la Sublime-Porte-Ottomane a reconnu le protectorat de la Grande-Bretagne sur les Iles-Ioniennes, ayant proposé a Sa Majesté Impériale le Sultan d'accéder au susdit traité, et Sa Majesté Impériale ayant accepté cette proposition, les Plénipotentiaires des Hautes Puissances, savoir :

De la part de Sa Majesté le Roi des Hellènes, le Sieur Pierre Delyanni, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Sublime-Porte-Ottomane, Commandeur de l'Ordre Royal du Sauveur, décoré du Nichan-Iftichar en brillants de première classe de Sa Majesté Impériale le Sultan, Grand-Croix de l'Ordre de Sainte Anne de Russie, Grand-Cordon de l'Ordre des Saints Maurice et Lazare d'Italie, Grand-Cordon vert de l'Ordre du Lion et du Soleil de Perse ; Grand-Commandeur des Ordres de Dannebrog de Danemark, de Charles III d'Espagne, du Lion Néerlandais des Pays-Bas, des Guelphes du Hanovre, du Christ de Portugal et de l'Étoile Polaire de Suède ; Commandeur de la Légion d'Honneur et de l'Ordre du Mérite de Saxe ; Chevalier des Ordres de la Couronne de Fer d'Autriche, de l'Aigle Rouge de Prusse, de Léopold de Belgique, etc., etc. ;

De la part de Sa Majesté l'Empereur des Français, le Sieur Léonel, Marquis de Moustier, Grand-Officier de l'Ordre Impérial de la Légion d'Honneur, Grand-Cordon de l'Ordre Impérial de l'Osmanie, Grand-Cordon de Saint Étienne d'Autriche, Grand-Croix de l'Ordre de l'Aigle Rouge de Prusse, Ambassadeur de Sa Majesté l'Empereur des Français près la Porte-Ottomane ;

De la part de Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande, l'Honorable, William Stuart, Son Chargé d'affaires près la Sublime-Porte-Ottomane ;

De la part de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, le Sieur Nicolas Ignatiev, Général-Major et Aide de Camp Général de Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies, Son Envoyé Extraordinaire et Ministre Plénipotentiaire près la Sublime-Porte-Ottomane, Chevalier Grand-Croix des Ordres Impériaux de Saint Wladimir de la seconde classe, de Sainte Anne de la première classe avec la couronne impériale et de Saint Stanislas de la première classe ; Grand-Officier de l'Ordre de la Légion d'Honneur, Grand-Commandeur de l'Ordre du Sauveur, décoré

καὶ ἔσονται ἐν τῇ αὐτῇ μοίρᾳ ὡς καὶ πρὸ τῆς ἐνώσεως τῶν Ἰονίων Νήσων μετὰ τῆς Ἑλλάδος, καὶ τοῦτο μέχρι τῆς διαπράξεως νέων συνθηκῶν ἢ συμβάσεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ κανονισθῶσι μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν τὰ περὶ ἐμπορίας, ναυτιλίας καὶ τῆς τακτικῆς ὑπηρεσίας τῶν ταχυδρομικῶν συγκοινωνιῶν ζητήματα.

Ἐννοεῖται ὅτι αἱ νέαι συμβάσεις συναφθήσονται ἐντὸς δέκα πέντε ἐτῶν, ἢ τάχιον, εἰ δυνατόν.

ἌΡΘΡΟΝ 4.

Ἡ μετὰ τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος ἐνωσις τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων οὐδαμῶς ἀκυρώσει τὰς ὑπὸ τῆς ὑπαρχούσης νομοθεσίας τῶν νήσων καθιερωμένας ἀρχὰς τῆς ἐλευθερίας τῆς λατρείας καὶ τῆς ἀνεξιθρησκείας· ἐπομένως, τὰ καθιερωθέντα θρησκευτικὰ δικαιώματα καὶ προνόμια ὑπὸ τοῦ Α' καὶ τοῦ Ε' κεφαλαίου τοῦ συνταγματικοῦ χάρτου τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων, καὶ ἰδίως ἡ ἀναγνώρισις τῆς ὀρθοδόξου ἐλληνικῆς ἐκκλησίας ὡς θρησκείας ἐπικρατούσης ἐν ταῖς νήσοις, ἡ ἀπόλυτος ἐλευθερία τῆς λατρείας ἡ χορηγούμενη εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Κράτους τῆς προστατίδος Δυναμείας καὶ ἡ πλήρης ἀνεξιθρησκεία ἡ πρὸς τὰς ἄλλας χριστιανικὰς κοινότητας ὑποσχεθεῖσα, διατηρηθήσονται, καὶ μετὰ τὴν ἐνωσιν, ἐν ὅλῃ αὐτῶν τῇ ἰσχύϊ.

Ἡ εἰδικὴ προστασία, ἡ ἐγγυηθεῖσα πρὸς τὴν καθολικὴν ῥωμαϊκὴν ἐκκλησίαν, ὡς καὶ τὰ πλεονεκτήματα ὧν αὕτη ἤδη ἀπολαύει, διατηρηθήσονται ἐπίσης· καὶ οἱ εἰς τὸ δόγμα τοῦτο ἀνήκοντες ὑπήκοοι θ' ἀπολαύσιν ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις τῆς αὐτῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας τῆς ἀναγνωρισθείσης ὡς πρὸς αὐτοὺς ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ πρωτοκόλλου τῆς 22 ἰανουαρίου (3 φεβρουαρίου) 1830.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ἀπολύτου ἀστυκῆς καὶ πολιτικῆς ἰσότητος μετὰ τῶν ὑπηκόων τῶν διαφόρων δογμάτων, καθιερωμένη ἐν Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ πρωτοκόλλου, θέλει ἐπίσης ἰσχύει ἐν ταῖς Ἰονίοις Νήσοις.

ἌΡΘΡΟΝ 5.

Ἡ Βουλὴ τῆς Ἡνωμένης Πολιτείας τῶν Ἰονίων Νήσων ἐθέσπισε, διὰ ψήφισματος ἐκδοθέντος τῇ 1/19 ὁκτωβρίου 1863, ὅτι τὸ ποσὸν δέκα χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν δοθήσεται ἐτησίως εἰς αὐξήσιν τῆς ἀνακτορικῆς χορηγίας τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων, κατὰ μηνιαίας δόσεις καταβαλλόμενον, εἰς τρόπον ὥστε ν' ἀποτελέσῃ τὸν πρῶτον εἰσπρακτέον φόρον ἐπὶ τῶν εἰσοδημάτων τῶν Ἰονίων Νήσων, ἐκτὸς ἂν ληφθῇ πρόνοια, κατὰ τοὺς συνταγματικούς τύπους, περὶ τῆς ἀποτίσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν εἰσοδημάτων τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ συνέπειαν, ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων ὑποχρεοῦται νὰ ἐφαρμόσῃ δεόντως τὸ ψήφισμα τοῦτο.

ἌΡΘΡΟΝ 6.

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Γάλλων, ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότητος ἡ Βασίλισσα τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρετανίας καὶ τῆς Ἰρλανδίας καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότητος ὁ Αὐτοκράτωρ πασῶν τῶν Ῥωσσιῶν συνεφώνησαν ὅπως παραιτήσωσιν, ὑπὲρ τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως Γεωργίου τοῦ Α', ἕκαστος τέσσαρας χιλιάδας λιρῶν στερλινῶν ἐτησίως ἐκ τῶν ποσῶν

mis au même traitement et placés dans les mêmes conditions qu'avant la réunion des Iles-Ioniennes à la Grèce, et cela jusqu'à la conclusion de nouvelles conventions formelles ou d'arrangements destinés à régler entre les parties intéressées les questions de commerce, de navigation, ainsi que celles du service régulier des communications postales.

Ces nouvelles conventions seront conclues dans le délai de quinze ans, ou plus tôt, si faire se peut.

ARTICLE IV.

La réunion des États-Unis des Iles-Ioniennes au Royaume de Grèce n'invalidera en rien les principes établis par la législation existante de ces îles, en matière de liberté du culte et de tolérance religieuse; conséquemment, les droits et immunités consacrés en matière de religion par les chapitres Ier et V de la charte constitutionnelle des États-Unis des Iles-Ioniennes, et spécialement la reconnaissance de l'église grecque orthodoxe comme religion dominante dans ces îles; l'entière liberté du culte accordée à l'église de l'État de la Puissance protectrice, et la parfaite tolérance promise aux autres communions chrétiennes, seront maintenus, après l'union, dans toute leur force et valeur.

La protection spéciale garantie à l'église catholique romaine, ainsi que les avantages dont elle est présentement en possession, seront également maintenus; et les sujets appartenant à cette communion jouiront dans les Iles-Ioniennes de la même liberté de culte qui leur a été reconnue en Grèce par le protocole du 22 janvier (3 février) 1830.

Le principe de l'entière égalité civile et politique entre les sujets appartenant aux divers rites, consacré en Grèce par le même protocole, sera pareillement en vigueur dans les Iles-Ioniennes.

ARTICLE V.

L'Assemblée législative des États-Unis des Iles-Ioniennes a décrété, par une résolution rendue le 7/19 octobre 1863, que la somme de dix mille livres sterling par an serait affectée, en paiements mensuels, à l'augmentation de la liste civile de Sa Majesté le Roi des Hellènes, de manière à constituer la première charge à prélever sur la recette des Iles-Ioniennes, à moins qu'il ne soit pourvu à ce paiement, suivant les formes constitutionnelles, sur les revenus du Royaume de Grèce.

En conséquence, Sa Majesté le Roi des Hellènes s'engage à mettre ce décret dûment à exécution.

ARTICLE VI.

Sa Majesté l'Empereur des Français, Sa Majesté la Reine du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et d'Irlande et Sa Majesté l'Empereur de toutes les Russies sont convenues de faire abandon, en faveur de Sa Majesté le Roi George Ier, chacune de quatre mille livres sterling par an, sur les sommes que le trésor grec s'est engagé à payer annuellement à